

Škola: Obchodní akademie, vyšší odborná škola cestovního ruchu a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Karlovy Vary

Jméno: Weinlichová Aneta, 1. ročník, email: [REDACTED]

NÁHRADNÍ LÁSKA

Přemýšlím, kde bych teď byla, kdyby se mi tenkrát nepoštěstilo. Zůstala bych v dětském domově? Žila bych bez lásky, bez pocitu pravého domova? Jsem ráda, že na otázky tohoto typu neznám odpovědi, protože mi byla přidělena ta nejlepší rodina. Bohužel spousta dětí si kladou ty stejné otázky. Jediný rozdíl je ten, že oni odpověď znají.

Pěstoun...co si vybavím, když někdo řekne pěstoun. Vybavím si svoje rodiče, kteří se před lety rozhodli, že dají lásku, naději a pocit bezpečí ne jenom jednomu dítěti ale dvěma. Každý náhradní rodič má v sobě mnoho odvahy, nesobeckosti a spoustu lásky, který je ochoten tento pocit předat i dítěti.

Otázku, kterou si spousta lidí klade je ta, zda-li se mohu stát pěstounem jen tak přes noc. Odpověď je ne. Teda alespoň si to myslím, protože asi nedáte dítě jen tak náhodnému člověku. Věřím, že to není lehké, stát se rodičem někomu, kdo není vaší krve. Ale stojí to za to.

Podle mě má pěstounská péče výrazné mínusy. Život dítěte v náhradní rodině, asi není vždy nejlehčí. Zvláště když je dítě předáno nějaké rodině, která není úplně ideální. Další minus je biologická rodina. Ta je občas v dohledu a někdy způsobí i problémy. Věřím, že i ve škole to dítě nemá lehké. Pokud není kolektiv dětí zvyklý na něco takového, bude se dítě potýkat s negativními názory. Ona samotná výchova vlastního dítěte není lehká a co teprve dítěte svěřeného. Je dost možné, že dítě mohlo být odebráno od rodiny z důvodu týrání, úmrtí rodiče či jen z důvodu neschopnosti rodičů.

Dítě může mít pocit, že je jiné a že do rodiny nepatří. Ale proto jsou tady ti náhradní rodiče, aby dítěti připomněli, že takhle to není. Dítě by mělo vědět, že rodina neznamená jen stejná krev. Je to někdo, kdo vás bude celý váš život milovat, podporovat a bude stát na vaší straně, když se věci začnou bortit. Rodina je někdo, s kým se cítíte jako doma, i když jste tisíce kilometrů od domova.

Podle mě je nejlepší pocit, když víte, že jste pomohli dítěti, které to potřebuje, v podpoře tohoto systému a také rodině, která se bohužel o dítě nemohla starat z určitých důvodů. Domnívám se, že je klíčové, aby náhradní

rodič věděl, že v tom není sám. Nejen, že má podporu rodiny, ale i státu a vždy za ním bude stát nezisková organizace s vytrénovanými pracovníky, kteří, když to jde, pokaždé pomohou.

Stát se pěstounem může každý. Kdokoli z nás může udělat velké rozhodnutí a přispět k tomu, aby dítě, které se nachází ve složité životní situaci, dostalo druhou šanci na domov, rodinu a lepší budoucnost. Věřím, že i když toto rozhodnutí přináší mnoho překážek, stojí to za to.